

- 3) *Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune instanței naționale să excludă avocatul mandatat de două persoane acuzate, împotriva voinței acestora din urmă, pentru motivul că interesele acestor persoane sunt contradictorii, și nici posibilității ca această instanță să permită persoanelor menționate să mandateze un nou avocat sau, dacă este cazul, să desemneze ea însăși doi avocați din oficiu, în vederea înlocuirii primului avocat.*

⁽¹⁾ JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 5 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Cauza C-210/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 95/46/CE — Date cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date — Somație care vizează dezactivarea unei pagini Facebook (fan page) care permite colectarea și prelucrarea anumitor date legate de vizitatorii acestei pagini — Articolul 2 litera (d) — Operator de date cu caracter personal — Articolul 4 — Dreptul național aplicabil — Articolul 28 — Autorități naționale de supraveghere — Competențele de intervenție ale acestor autorități]

(2018/C 268/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Pârât: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

cu participarea: Facebook Ireland Ltd, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispozitivul

- 1) *Articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea „operator”, în sensul acestei dispoziții, înglobează administratorul unei pagini pentru fani găzduite pe o rețea socială.*
- 2) *Articolele 4 și 28 din Directiva 95/46 trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când o întreprindere stabilită în afara Uniunii Europene dispune de mai multe sedii în diferite state membre, autoritatea de supraveghere a unui stat membru este abilitată să exercite competențele pe care i le conferă articolul 28 alineatul (3) din această directivă în privința unui sediu al acestei întreprinderi situat pe teritoriul acestui stat membru, deși, potrivit repartizării misiunilor în cadrul grupului, pe de o parte, acest sediu răspunde doar de vânzarea de spații publicitare și de alte activități de marketing pe teritoriul statului membru menționat și, pe de altă parte, răspunderea exclusivă a colectării și a prelucrării datelor cu caracter personal incumbă, pentru întregul teritoriu al Uniunii Europene, unui sediu situat într-un alt stat membru.*

- 3) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 28 alineatele (3) și (6) din Directiva 95/46 trebuie să fie interpretate în sensul că, atunci când autoritatea de supraveghere a unui stat membru intenționează să exercite în privința unui organism stabilit pe teritoriul acestui stat membru competențele de intervenție prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din această directivă ca urmare a unor atingeri aduse normelor referitoare la protecția datelor cu caracter personal, săvârșite de un terț operator al acestor date care are sediul în alt stat membru, această autoritate de supraveghere este competentă să aprecieze, în mod autonom în raport cu autoritatea de supraveghere a acestui din urmă stat membru, legalitatea unei astfel de prelucrări de date și își poate exercita competențele de intervenție în privința organismului stabilit pe teritoriul său fără a solicita în prealabil autorității de supraveghere a celui alt stat membru să intervină.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Cauza C-554/16) ⁽¹⁾

*[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Ajutor pentru
agricultori — Prime pentru vacile de alăptare — Articolul 117 al doilea paragraf — Transmiterea
informațiilor — Decizia 2001/672/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE —
Deplasarea bovinelor către locurile de pășunat pe timp de vară în zonele montane — Articolul 2 alineatul
(4) — Termen de notificare a deplasării — Calcul — Notificări tardive — Eligibilitate la acordarea plății
primelor — Condiție — Luarea în considerare a termenului de expediere]*

(2018/C 268/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EP Agrarhandel GmbH

Pârâtă: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (4) din Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/300/UE a Comisiei din 25 mai 2010, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru respectarea termenului de notificare a deplasărilor către locurile de pășunat pe timp de vară, data primirii notificării este considerată ca fiind determinantă.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.